

**MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA A LA
PLAÇA CANONGE COLOM (BARCELONA, BARCELONÈS).**

Codi MHCB: 227/03

Vanesa Triay i Olives

INDEX.

1. Situació de la intervenció.
2. Entorn geològic i geogràfic.
3. Notícies històriques i intervencions anteriors.
4. Motivacions de la intervenció i objectius.
5. Metodologia.
6. Treballs realitzats.
7. Interpretació de les troballes.
8. Bibliografia.

ANNEX I.

Planimetries.
Fotografies.
Fitxes U. E.

1. SITUACIÓ DE LA INTERVENCIÓ.

La intervenció de recerca arqueològica preventiva amb codi 227/03 (Museu d'Història de la Ciutat) es troba situada a la plaça Canonge Colom, del barri del Raval (Barcelona).

Els treballs realitzats per **FECSA/ENDESA** i adjudicats a l'empresa sub-contractada **ESPELSA** han estat supervisats pel **Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de la Ciutat, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona.**

La direcció arqueològica d'aquesta intervenció ha estat assumida per l'arqueòloga Vanesa Triay Olives de l'empresa **ATICS S. L Gestió i difusió del Patrimoni Arqueològic i Històric.**

Els treballs arqueològics es van iniciar el dia 1 de desembre i van finalitzar el 3 de desembre de 2003.

2. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC.

En un sentit ampli, la comarca del Barcelonès abraça el territori comprès entre la Mediterrània i la serralada Prelitoral ? concretament, l'àrea ocupada per la zona muntanyosa de Collserola ? , i delimitat a l'est pel riu Besòs i a l'oest pel Llobregat. Des d'un punt de vista morfològic, s'aprecien, per tant, dues grans unitats geogràfiques: la serra i el pla. Sobre aquest últim, el més extens del litoral català (Pla de Barcelona), hi descansa la ciutat de Barcelona, oberta al mar i protegida pel nord pel Tibidabo, la muntanya més alta de Collserola (612 mts). La serra de Sant Mateu a Llevant i el massís del Garraf a Ponent determinen les vies fluvials del Besòs i el Llobregat com els accessos naturals a la plana sobre la que la ciutat es dissemina, ocupant una extensió d'1.754.900 hectàrees.

Les òptimes condicions climàtiques ? amb 16°C de mitjana, hiverns assolellats i estius suaus ? , les particularitats estratègiques de la ciutat ? l'emplaçament de Collserola al Nord (amb una orientació paral·lela a la línia de la costa, a uns 8 km de distància) i Montjuïc al sud, que alçant-se suaument sobre la plana, cau bruscament sobre el mar, proporcionant així una ferma defensa del seu litoral ? , i la seva favorable situació en la confluència de dos grans eixos de comunicacions que travessen la Catalunya central en direcció nord-sud (el Llobregat i la línia Besòs-Congost-Ter), han afavorit el seu desenvolupament al llarg de la història i la seva acostumada funció com a capital. Aquestes circumstàncies expliquen que, des dels seus orígens al petit turó del Tàber (15 mts), el nucli romà aviat expandís els seus límits per la plana, que només veu alterada la seva monòtona configuració al Nord amb les modestes elevacions de Monterols, el Putget , la Creueta, el Carmel, la Muntanya Pelada i el Turó de la Peira.

En línies generals, ens trobem davant d'un territori amb una geomorfologia que és, en bona part, el producte final de l'acumulació

sedimentària provinent de les rieres, torrents i deltes dels rius propers, així com de sediments marins, ja que en els últims segles s'ha constatat que Barcelona ha guanyat terreny al mar. En aquesta plana, completament urbanitzada, hi destaquen tres zones clarament diferenciades: el nucli antic, que es correspon amb la ciutat romana primitiva sobre el Tàber i amb la muntanya de Montjuïc dominant-la des del sud; en segon lloc, els diversos ravals que s'originaren al voltant d'aquest nucli emmurallat i que el segle XIX acabaran absorbits per la ciutat; i, per últim, l'Eixample, amb carrers en disposició quadriculada, format el segle XIX seguint el "Pla Cerdà" i superant definitivament les muralles medievals que encotillaven el creixement urbanístic de la ciutat.

3. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIIONS ANTERIORS.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, la intervenció arqueològica preventiva afectà la plaça Canonge Colom, la qual forma part del nucli central del barri del Raval. Aquest barri l'hauríem d'ubicar entre les rondes de Sant Pau i Sant Antoni, La Rambla a l'est i el mar al sud. Al llarg dels segles aquesta zona es van caracteritzar per ser terres de cultiu que proveïen la ciutat de Barcelona.

Ja des d'època prehistòrica hi haurien vestigis humans en aquesta part de Barcelona, que foren documentats l'any 1988, quan s'excavà un solar de la part posterior de l'església romànica de Sant Pau del Camp, per fer un aparcament soterrani, i van aparèixer 24 enterraments en fosa de l'època neolítica. Aquestes eren foses en inhumació, individuals o dobles, que reutilitzaven antigues sitges.

En època romana els horts ja s'estenien entre el primitiu nucli urbà dels Mons Tàber i la Muntanya de Montjuïc. A més de ser terreny de cultiu també va ser una zona important per a la comunicació, diverses vies creuaven el Raval essent la més important la Via Augusta, la qual passava per l'actual carrer Hospital, essent aquesta paral·lela a la Riera de Valldonzella.

De mica en mica, des del segle X es van anar edificant construccions aïllades com convents, hospitals... Es podria considerar que el primer nucli important del Raval fou el monestir de Sant Pau del Camp, després s'hi afegiren l'hospital de leprosos de Santa Margarita o Masselles a la plaça Pedró, l'Hospital Llätzer, la Casa de la Misericòrdia o el Casal del Infants Orfes.

És en aquest context, quant la família Colom – propietària de grans terrenys situats al voltant de l'actual carrer Hospital – va fer donació de part d'elles l'any 1229 al Consell de Cent amb la condició que allà s'hi construís un

hospital; aquest s'anomenà Hospital d'en Colom. Ja cap a inicis del segle XV el Consell de Cent va acordar reunir tots els hospitals de Barcelona en un de sol donant pas a l'Hospital General de la Santa Creu. Aquest fou construït a sobre de l'antic Hospital Colom i se li van agregar alguns terrenys pròxims. De manera que el 17 d'abril de 1401 Martí l'Humà inaugurà aquest hospital que va funcionar fins els inicis del segle XX.

Al llarg de la Baixa Edat Mitja aquest sector situat al sud-oest de la ciutat deixà de ser un espai d'extramurs i quedà inclòs en el tercer cercle de muralles fet construir pel rei Pere III el 1374, rebent aquesta zona el nom de Raval. De fet, però, no va pas canviar la condició agrícola i ni les rieres que fins llavors havien caracteritzat el barri. De fet, avui dia encara hi ha carrers que mantenen el nom que fa referència a l'activitat agrícola que s'hi desenvolupava: com carrer de les Sitges o l'hort de Sant Pau.

Tres eixos - els quals eren camins de sortida de la ciutat - constituïen la trama viària bàsica del Raval: El carrer Hospital continuava el *decumanus* romà cap el Llobregat sortint per la porta de Sant Antoni; el segon eix aniria pel carrer Tallers i el tercer passaria pel carrer de Sant Pau que es dirigiria a Montjuïc amb la sortida de Santa Madrona.

A l'inici del segle XVIII fou quan hi hagué un canvi important en la fisonomia del Raval. En aquests moments es produí l'inici d'urbanització i les indústries començaren a instal·lar-se entre els horts, convents i cases gremials que fins aleshores havien caracteritzat el barri.

Va ser en aquests moments quan realment es poblà aquesta zona, ja que al dur-se a terme la industrialització definitiva del barri aparegueren nous carrers amb fàbriques i habitatges pels treballadors. De fet a l'any 1859 ens trobem que la població ha augmentat al voltant d'un 17% ja que els treballadors de les fàbriques es van quedar a viure al Raval a prop dels llocs on treballaven. Amb tot això aquesta zona es convertí en un dels barris més densos d'Europa.

Quan al 1897 es va aprovar una nova distribució de Barcelona en districtes es va adjudicar a la zona compresa entre La Rambla i les rondes de Sant Pau i Sant Antoni el nom de districte cinquè. De tota manera i dins del mateix barri del Raval hi haurien dues zones urbanística i sociològicament diferenciades: el primer aniria des de la Ronda de Sant Antoni fins el carrer Hospital i es caracteritzaria per ser una zona més moderna i amb un traç urbanístic més planejat amb carrers com Doctor Dou o dels Àngels. Aquest seria un barri obrer i menestral. Per la seva banda, el segon - el qual era també conegut amb el mot pejoratiu de barri “ xino” i no gaudia de bona fama a la resta de la ciutat - aniria des del carrer Hospital fins el mar i estaria format per carrers petits amb alguns locals dedicats a la prostitució.

Aquest tradicional barri industrial de Barcelona va continuar a principis del segle XX una composició social principalment obrera i fou el centre dels primers moviments obrers, fet que va produir que durant la Guerra Civil esdevingués una zona bombardejada sistemàticament.

Respecte a les intervencions arqueològiques dutes a terme en el barri del Raval hem de dir que són nombroses i que aquestes han anat en augment en els últims anys. Així doncs hem trobat registrades diverses intervencions pròximes al seguiment que s'ha realitzat a la plaça Canonge Colom, s'haurien de citar: carrer Nou de la Rambla (2001), al carrer i plaça de l'Arc de Sant Agustí 8 (2003), carrer Sant Pau (2003), plaça Pedró (2003), carrer Junta de Comerç (2003)...

En la majoria d'aquests casos les intervencions han anat lligades a seguiments de rases que s'han realitzat per millorar el servei elèctric d'aquesta barriada. La informació obtinguda ha sigut més bé escassa o nula, en general s'han reutilitzat rases ja obertes amb anterioritat i en el cas que hagin aparegut estructures d'aquestes es solen tenir visions parcials i el material associat sol ser força pobre o inexistent.

4. MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS.

Les motivacions per les quals s'ha fet necessari un seguiment arqueològic a la plaça Canonge Colom es deu a qu aquesta es troba situada al barri del Raval, zona de gran interès històric i arqueològic. De manera que hi ha la possibilitat de trobar restes arqueològiques vinculades a la història de Barcelona:

? En primer lloc s'hauria de tenir en conte que la plaça Canonge Colom està situada al carrer Hospital, el qual durant l'època romana va formar part de la Via Augusta, una de les principals vies d'accés a la Barcelona romana.

? En segon lloc també seria rellevant el fet que en època medieval aquesta zona de Barcelona esdevingué una zona d'hospitals, convents, ordres religioses i cases de caritat. Clars exemples d'això serien l'Hospital de la Santa Creu, l'Església de Sant Agustí... De fet la plaça canonge Colom està tot just a tocar l'Antic Hospital de la Santa Creu i per tant, podrien aparèixer estructures relacionades amb aquest.

? Finalment i ja en època moderna no s'hauria oblidar l'important espai que va ocupar aquest barri durant la industrialització de Barcelona i la seva conversió en barri obrer.

Els objectius seran recuperar les possibles restes arqueològiques que es puguin trobar durant la realització d'una rasa de FECSA de 7.70 metres de llargada per tal de fer una connexió de mitja tensió des del centre de la plaça - on hi ha un transformador - amb uns cables ja existents situats en el límit de la plaça amb la paret que envolta l'Antic Hospital de la Santa Creu per a la millora del servei de la xarxa elèctrica del barri del Raval.

5. METODOLOGIA.

La metodologia arqueològica aplicada ha estat basada en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'"Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns dels altres. Cada U.E es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i la documentació fotogràfica dels treballs realitzats.

A més de la base metodològica de tipus teòrica usada en tot moment per l'arqueòloga també s'ha d'esmentar que aquesta sempre s'ha trobat al costat dels treballadors d'ESPELSA per tal d'anar seguint l'obertura de la rasa de forma visual directa per tal de poder identificar les possibles restes arqueològiques que podien anar sortint.

Per poder obrir la voravia per on havia de passar la rasa, els operaris han utilitzat en primer lloc el martell pneumàtic per poder així trencar les rajoles i la seva preparació de formigó. Després, un cop tretes les restes de les rajoles han acabat de rebaixar la rasa mitjançant un pic i una pala. En el cas de l'aparició d'algun mur aquests ha sigut netejat amb un paletí i escombria per poder delimitar-lo millor i facilitar el dibuix i la fotografia.

6. TREBALLS REALITZATS.

El dia 1 de desembre de 2003 es van començar les obres a la plaça Canonge Colom.

La rasa que han anat obrint els treballadors d'ESPELSA s'ha anomenat Rasa 100. Aquesta parteix del centre de la plaça amb coordenades UTM $X = 30759066$, $Y = 81556928$ i discorre en sentit perpendicular a la façana est de l'Antic Hospital de la Santa Creu amb orientació NE-SW. Aquest tram de la rasa té una longitud de 5 metres i una amplada de 40 cm coincidint amb l'amplada de les lloses que formen el paviment de la plaça. Després la rasa tomba amb un angle de 90° prenent la direcció NW-SE, essent aquest tram d'una llargada de 2.70 metres i l'amplada del qual oscil·laria entre 1.33 metres i 80 cm. Així doncs la longitud total de la Rasa 100 seria de 7.70 metres.

La Rasa 100 s'ha anat obrint per trams, és a dir, s'anaven obrint parts de la rasa i es baixaven fins la cota desitjada. Un cop rebaixada s'obria un tros més i així successivament.

Des del punt de vista estratigràfic es pot observar un mateix patró general amb algunes variacions al llarg de la rasa en relació a les U. E d'època actual. Així doncs hi havia un primer nivell de lloses amb dimensions aproximades de 60 x 40 x 10 cm que amb la seva preparació de formigó tenien una potència de 20 cm (U. E. 100). Tot i que, en algunes parts de la rasa on hi apareixien estructures, la profunditat de les lloses era d'uns 15 cm i fins i tot en alguns trams no hi havia preparació de formigó.

A sota d'aquest apareixia un nivell de sauló amb sorres de color marró clar i molt soltes (U. E. 101) que es troben al llarg de tota la Rasa 100. La profunditat en aquest cas era més variada ja que l'existència d'estructures feia que la seva profunditat es reduís considerablement a una potència només d'entre 5 i 15 cm. En canvi, en les parts de la rasa on no hi havia estructures

arribava a una potència de 45 cm on apareixien unes totxanes vermelles de FECSA que indicaven el pas de cables. Aquesta era la cota a la qual s'havia de rebaixar tota la Rasa 100.

A sota de la U. E. 101 la situació evoluciona de manera diferent. Entre el primer tram de la rasa i el mur U. E. 103 apareixia un nivell d'argiles vermelles molt compactes (U. E. 102). Aquestes es va anar rebaixant a la mateixa cota de les totxanes de FECSA i per tant, tenien una potència de 35 cm.

Just a sota U. E. 101 i tocant amb U. E. 102 aparegué un mur de pedres i alguns maons vermells units morter de calç amb sauló de color blanquinós (U. E. 103). Aquest mur, orientat NW-SE, tenia 90 cm d'ample (tindria les dues cares vistes amb pedres més o menys regulars), 40 cm de longitud vista i amb una potència de 45 cm.

Després de netejar el mur es va seguir obrint la rasa. Aparegué un nivell de runa (U. E. 104) format per unes altres sorres de color marró obscur i també molt soltes amb restes de morter de calç, alguns maons vermells i algunes rajoles. Aquest estrat es va rebaixar uns 30 cm que ens va servir per poder veure l'altra cara del mur (U. E. 103) i dibuixar la seva amplada total.

Al netejar el nivell de runa es va veure que també hi havia part d'una estructura (U. E. 105) de pedres irregulars i morter de calç amb sauló de color blanquinós que estava amputada per un tub d'uralita, de manera que era difícil determinar el que havia estat originalment. Això ens fa pensar en la possibilitat que, al fer la rasa per col·locar aquest tub, es va destruir aquesta estructura i van reutilitzar les restes per tapar el forat que s'havia fet.

Aquesta estructura indeterminada estava adossada a un segon mur (U. E. 106). Aquest estava fet de maons vermells i pedres units amb morter de calç blanquinós. Tenia una amplada de 46 cm, una longitud de 70 cm vista en

secció i una potència de 30 cm. En aquest cas, i a l'igual que totes les estructures que apareixen en la Rasa 100, tindria una orientació NW-SE.

Aquest mur sembla que encara conservava part de la rasa de fonamentació (U. E. 107). Aquesta estava reomplerta amb restes de runa amb fragments de morter, alguns maons trencats i restes de rajoles (U.E. 108). Aquesta rasa tenia una longitud de 80 cm i uns 20 cm d'amplada i una potència de 45 cm.

La darrera estructura que aparegué fou una claveguera (U. E. 109). Aquesta va aparèixer quan van tombar la rasa cap a la dreta en sentit paral·lel a l'Hospital. Aquesta es trobava tot just tocant la rasa de fonamentació U. E.107 i encara conservava l'enllosat del terra i una paret, ja que l'altra fou arrasada al fer la canalització dels cables de FECSA. De fet, les totxanes que cobrien els cables tocaven amb la claveguera, però a una cota inferior. Aquesta claveguera amidava 1.94 metres de llarg, 50 cm d'amplada màxima i una potència de 32 cm i està orientada NW-SE. Les lloses del terra mesuren 30 x 16 cm. A la vora d'aquesta van aparèixer els cables de mitja tensió amb els quals s'havia de fer la connexió a una cota de 65 cm sota el nivell del paviment de la plaça.

El dimecres 3 de desembre es va tornar a la plaça Canonge Colom per observar la col·locació dels cables de mitja tensió per part dels operaris de FECSA i ESPELSA. Tot i que en un principi les diverses estructures es veien afectades pels cables - ja que tan sols estaven a 20 cm per sota el nivell del carrer - al final es va optar per passar els cables per sobre de les diverses estructures sense que aquestes es veiessin afectades.

7. INTERPRETACIÓ DE LES TROBALLES.

Els treballs realitzats pels operaris de l'empresa ESPELSA - mentre anaven obrint la rasa - van deixar al descobert diverses estructures: dos murs fets de pedra, maons i morter de calç (U. E. 103, 106), una estructura indeterminada també construïda amb pedres i morter de calç (U. E. 105) i finalment una claveguera (U. E. 109). Cal destacar el fet que totes aquestes es trobaven concentrades en poc més de tres metres al llarg de la Rasa 100.

Pel que fa als murs documentats s'hauria d'esmentar que tot i que s'utilitza el mateix material constructiu - pedres, maons i morter de calç amb sauló blanquinós - s'observen diverses diferències que ens poden servir per caracteritzar millor cada una d'aquestes estructures. El mur U.E. 103 estava format per pedres més o menys regulars juntament amb algun maó, amb una amplada total de 90 cm. El seu aspecte robust ens va fer pensar que es podria tractar d'una paret de façana. Respecte al segon mur U. E. 106, tot i que també estava construït amb pedres, el que majoritàriament predominaven eren els maons, i les dimensions eren menors que en el cas anterior, amb una amplada de només 46 cm i ens sembla que podria ser més modern que la U. E. 103. A més dels murs, com ja s'ha esmentat, també es va trobar una claveguera U. E. 109.

Seria importat remarcar el fet que no hi ha material associat a cap de les estructures trobades en la Rasa 100, per tant, es desconeixen les seves cronologies, així que ens mouríem en el terreny de la especulació. L'únic material que es va trobar en tot el seguiment arqueològic fou el material constructiu que formava part dels nivells de runa de U. E. 104 i 108, en aquest cas a més de maons i trossos de morter de calç també hi havia algunes rajoles del segle XIX. El problema seria que aquestes rajoles estarien fora de context sembla ser que s'haurien usat per tapar el forat ocasionat al col·locar el tub d'uralita el qual va provocar l'amputació de l'estructura U. E. 105. De manera

que no es sap si es tracte d'un material el qual es trobava *in situ* i el van reaprofitar per tornar a tapar el forat que s'havia fet o per altra banda aquest fou portat d'un altre lloc i per tant estaria fora de context.

Un altre aspecte a remarcar seria que totes les estructures presentaven la mateixa orientació NW-SE, coincidint amb l'orientació de la paret lateral de l'Antic Hospital de la Santa Creu situat a poc més de 3 metres de la intervenció arqueològica. Això ens va fer pensar que les estructures podrien tenir alguna relació amb aquest hospital ja que al llarg de la seva història des del segle XIII fins el segle XX va patir diverses modificacions o podrien formar part d'algun edifici annex a l'hospital com estances, magatzems... La realitat, però, és que ens manquen dades per poder construir hipòtesis més sòlides ja que ens trobem per una banda davant la manca de material que ens pugui donar la cronologia de les estructures i per l'altra la visió que es té d'aquestes és molt parcial. Per tant, per poder tenir més dades que ens ajudessin a comprendre millor el significat d'aquestes estructures i la relació que hi podria haver entre elles seria necessari obrir la resta de la plaça Canonge Colom per poder tenir una visió més àmplia i real de la situació.

8. BIBLIOGRAFIA.

ALBERCH I FUGUERAS *et alii*; “ Ciutat Vella i Eixample” a *Els Barris de Barcelona*, Vol I, Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1999.

AMADES, Joan; *Històries i llegendes de Barcelona*, Vol II, Ed. 62, Barcelona, 1989.

BRAVO MORATA; *Las calles de Barcelona*, Vol I, Colección de Bolsillo Fenicia, Madrid, 1971.

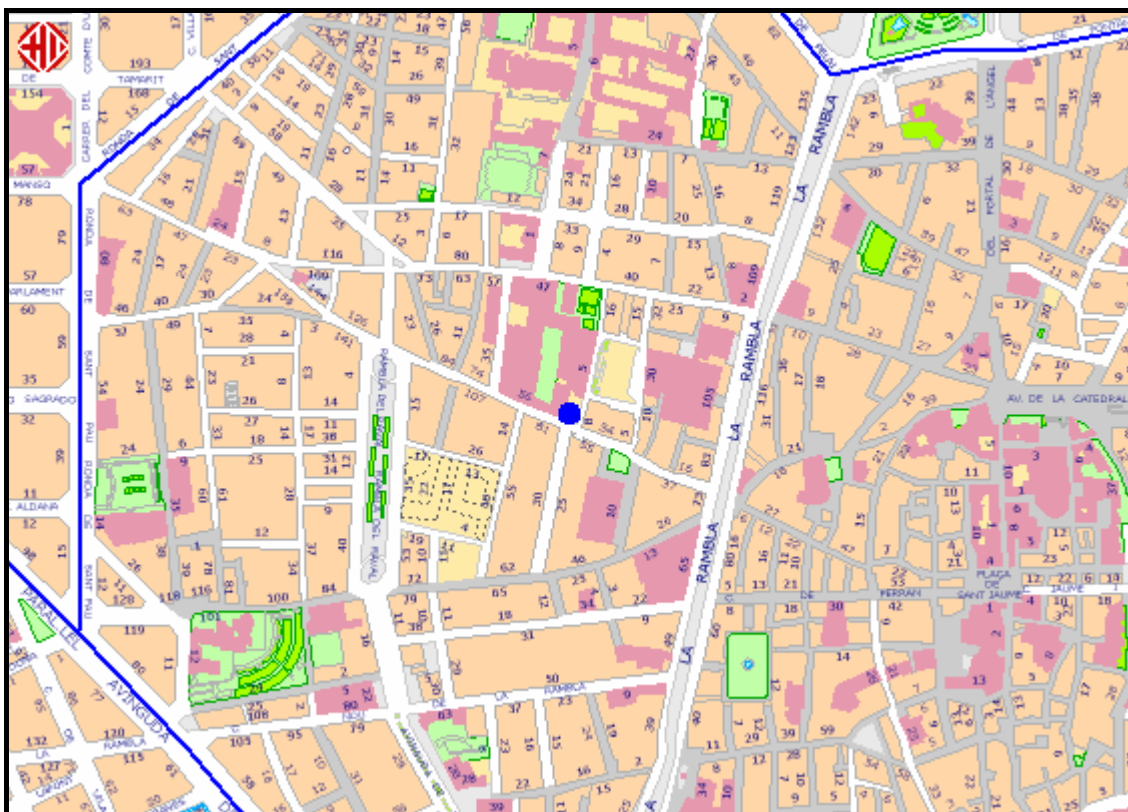
CIRICI, Alexandre; *Barcelona pam a Pam*, Ed. Teide, Barcelona 1985.

HARRIS, E.C; *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona, 1979.

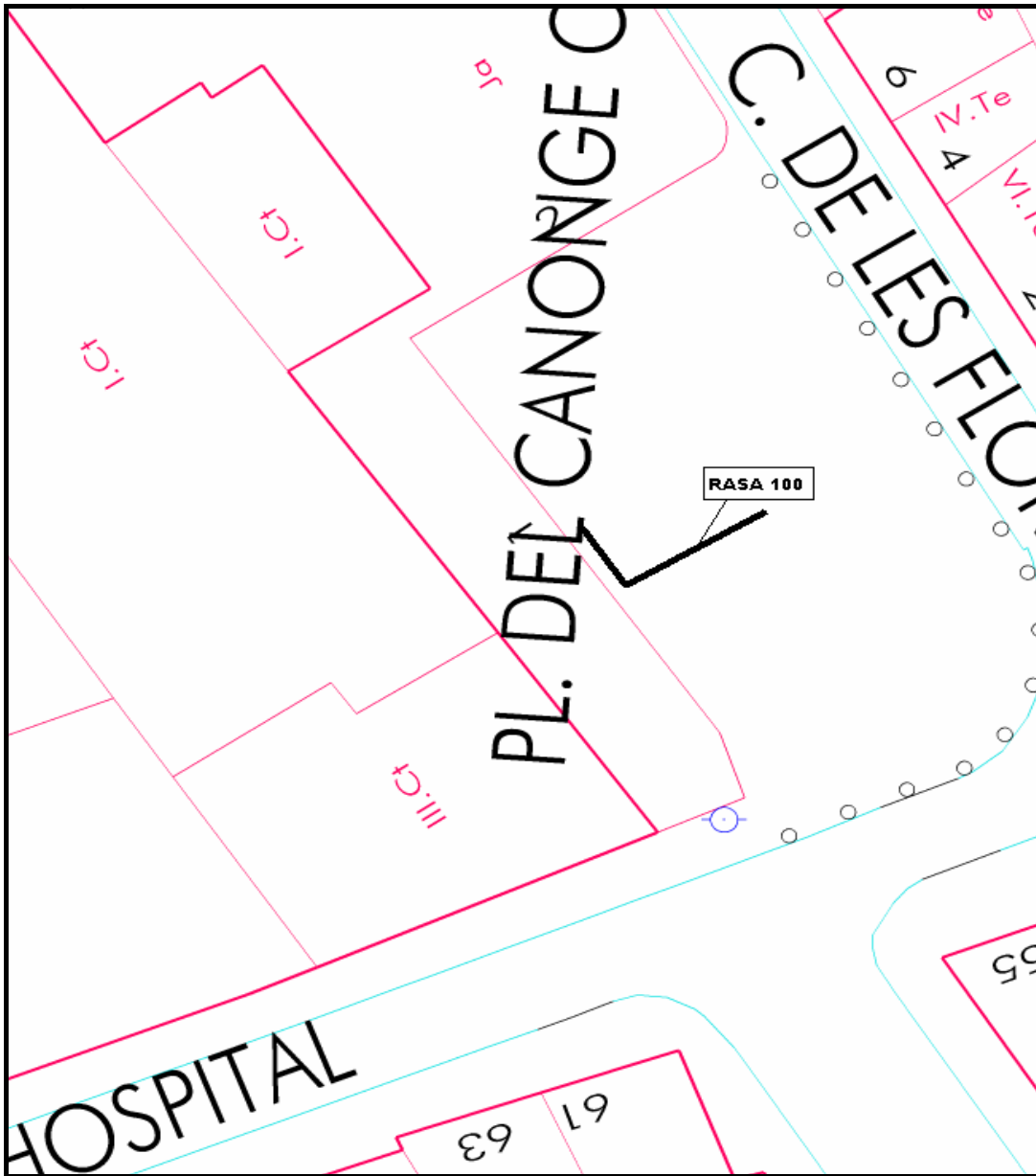
VARIS; *Passat i present de Barcelona*, Vol I, Edicions Universitat de Barcelona, Barcelona, 1983.

ANNEX I

? PLANIMETRIES.

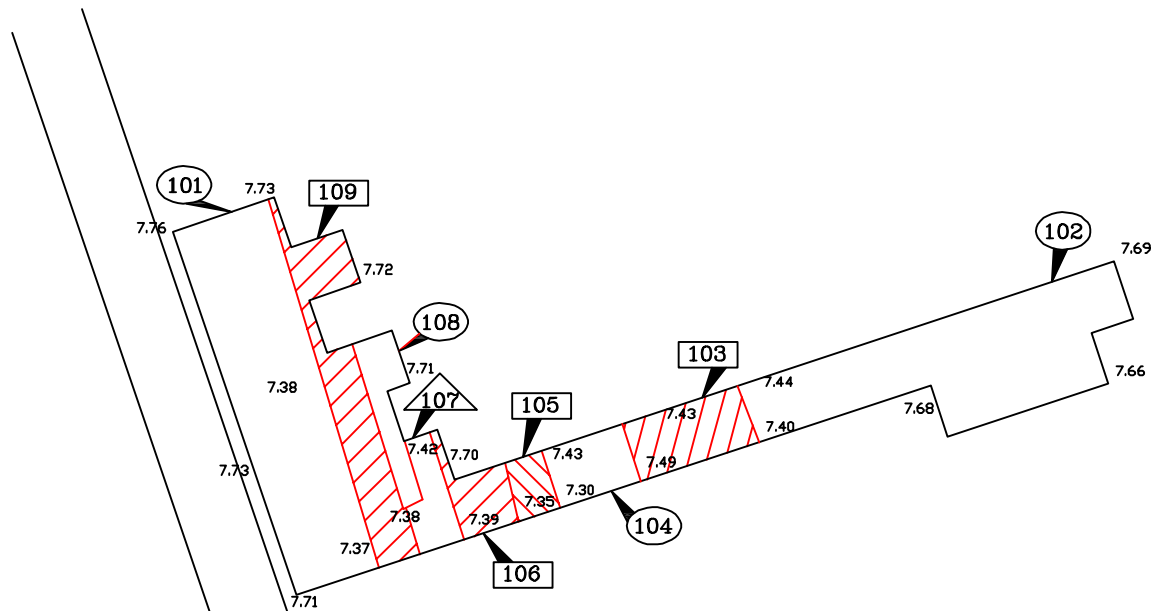

Plànol general de situació.

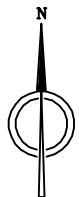

ESCALA 1:200

Plànol de situació de la Rasa 100.

PLACA DEL
CANONGE COLOM

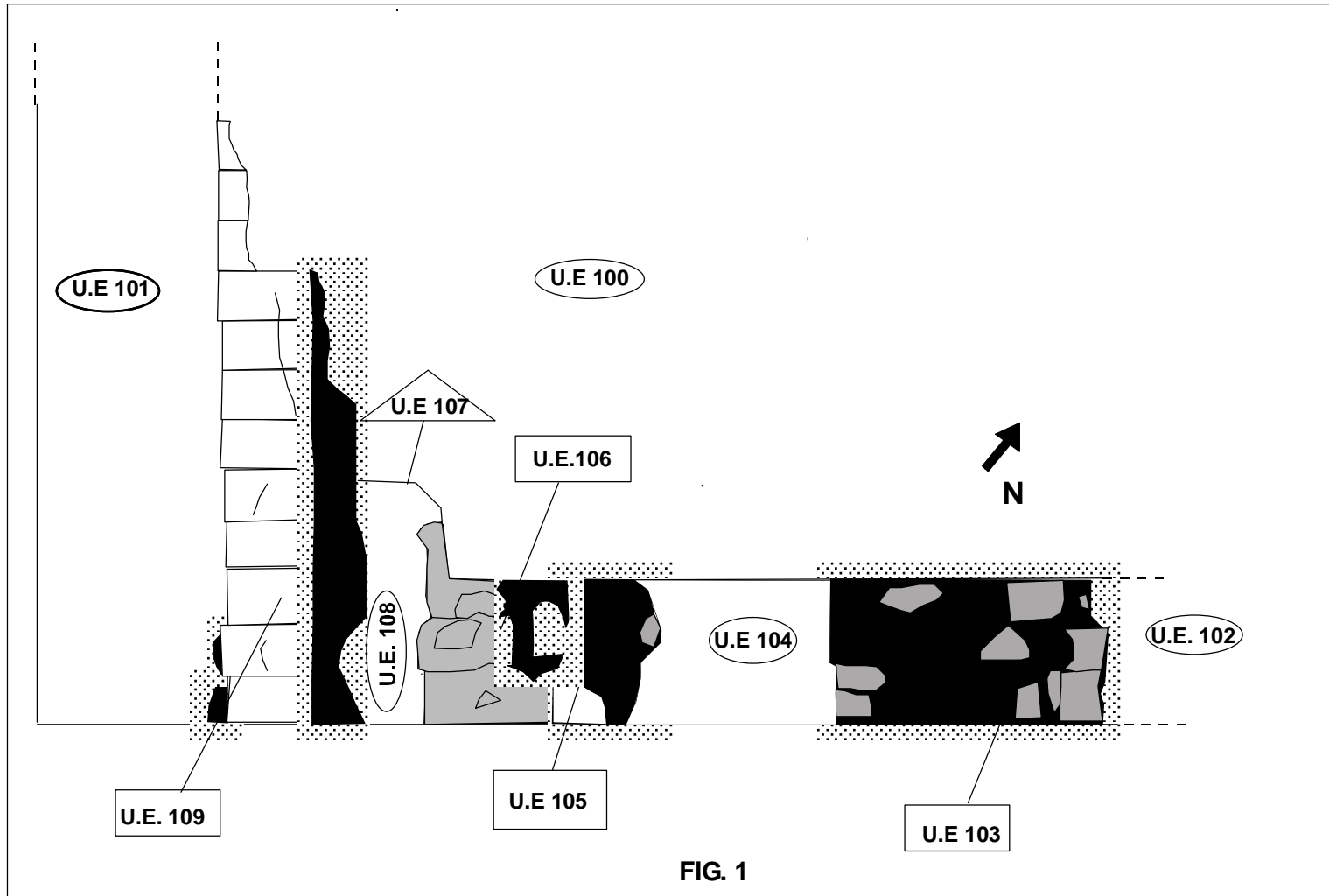
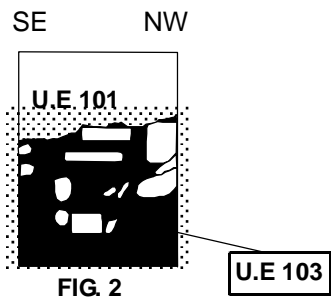

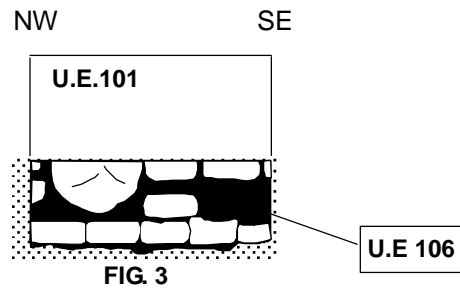
FIG. 1

PLANTA DE LES ESTRUCTURES:
U.E 103, 105, 106, 109.

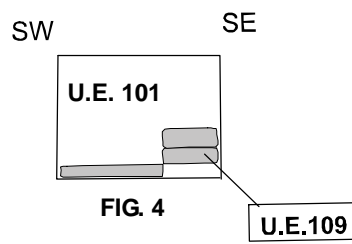
ESCALA 1:20

SECCIÓ MUR U.E. 103

SECCIÓ MUR U.E. 106

SECCIÓ CLAVEGUERA U.E. 109

FOTOGRAFIES.

Fotografia 1: Inici de l'excavació a la plaça Canonge Colom.

Fotografia 2: Vista d'una part de la Rasa 100.

Fotografia 3: Mur de pedra i morter de calç U. E. 103.

Fotografia 4: Vista de la longitud total del mur U. E. 103.

Fotografia 5: Nivell de runa U. E. 104

Fotografia 6: Estructura indeterminada U. E. 105 adossada al mur U. E. 106.

Fotografia 7: Claveguera U. E. 109

Fotografia 8: claveguera U.E. 109 amb cables de FECSA que li amputen una part.

? FITXES U. E.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 100
Sector: Plaça Canonge Colom	Fase:	Cronologia: S. XX	
		Rasa 100	
DEFINICIÓ :	Nivell d'ús.		
DESCRIPCIÓ :	Paviment del centre de la plaça format per lloses de 60x40x10 cm juntament amb preparació de formigó, aquest nivell tindria una potència màxima de 20 cm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	
			101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 101
Sector: Plaça Canonge Colom	Fase:	Cronologia: s. XX	
		Rasa 100	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.		
DESCRIPCIÓ :	Rebliment compost per sauló barrejat amb sorres marronoses i de textura molt solta. Tindria una profunditat molt diversa entre 5 i 45 cm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	100.
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	
			102, 103, 104, 105, 106, 107, 108.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 102
Sector: Plaça Canonge Colom	Fase:	Cronologia: S. XX	
		Rasa 100	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació		
DESCRIPCIÓ :	Nivell d'argiles vermelles molt compactes, tindrien una potència de 35 cm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a	
	Rebleix a	Es reblert per	
	Cobreix a	Es cobert per	100, 101.
	Talla a	Tallat per	
	Es recolza a	Se li recolza	
	S'entrega a	Se li entrega	
			103

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 103	
Sector: Plaça Canonge Colom	Fase:	Cronologia: Indeterminada		
	Rasa 100			
DEFINICIÓ :	Estructura.			
DESCRIPCIÓ :	Mur de pedres i alguns maons vermells units amb morter de calçs i seuló de color blanquinós. Tindria les dues cares vistes, amplada de 90 cm, longitud 40 cm i potència 45 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	106.	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100, 101.
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	102.
	S'entrega a		Se li entrega	104.

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 104	
Sector: Plaça Canonge Colom	Fase:	Cronologia: Indeterminada		
	Rasa 100			
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.			
DESCRIPCIÓ :	Nivell de runa compost per unes sorres de color marró focs, les quals estan molt soltes. També hi hauria restes de morter de calç, alguns maons vermells. Tindria una potència de 30 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100, 101.
	Talla a	105.	Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	103.	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 105	
Sector: Plaça Canonge Colom	Fase:	Cronologia: Indeterminat.		
	Rasa 100			
DEFINICIÓ :	Estructura.			
DESCRIPCIÓ :	Estructura indeterminada feta de pedres irregulars i morter de calç amb seuló de color blanquinós. Aquesta estaria amputada per un tub d'uralita.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100, 101.
	Talla a		Tallat per	104.
	Es recolza a	106.	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 106	
Sector: Plaça Canonge Colom		Fase:	Cronologia: Indeterminada	
		Rasa 100		
DEFINICIÓ :	Estructura.			
DESCRIPCIÓ :	Mur de maons vermells i pedres units amb morter de calç de color blanquinós. Tindria una amplada de 46 cm, longitud 70 cm i potència de 30 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	103.	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100, 101.
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	107	Se li recolza	105.
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 107	
Sector: Plaça Canonge Colom		Fase:	Cronologia: Indeterminada	
		Rasa 100		
DEFINICIÓ :	Unitat negativa.			
DESCRIPCIÓ :	Possible rasa de funamentació del mur U. E. 106. Tindria unes dimensions vistes de 80 cm de llarg, 20 cm d'ample i una potència de 45 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	108.
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	106.
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 108	
Sector: Plaça Canonge Colom		Fase:	Cronologia: Indeterminada.	
		Rasa 100		
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.			
DESCRIPCIÓ :	Nivell de runa compost per unes sorres de color marró fosc, les quals estan molt soltes. També hi hauria restes de morter de calç, alguns maons vermells i algunes rajoles. Formaria part del farciment de la rasa de funamentació del mur U. E. 106.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	104.	Equivalent a	
	Rebleix a	107.	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	100, 101.
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a	106.	Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 109
Sector: Plaça Canonge Colom Rasa 100	Fase:	Cronologia: Indeterminada.
DEFINICIO :	Estructura.	
DESCRIPCIÓ :	Claveguera que conservaria una part de la paret i les lloses del terra. Tenia unes dimensions de 1.94 cm de llarg, 50 d'ample i una potència de 32 cm. Les lloses del terra tindrien 30 x 16 cm	
MATERIAL DIRECTOR :		
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	Equivalent a
	Rebleix a	Es reblert per
	Cobreix a	Es cobert per 100, 101.
	Talla a	Tallat per
	Es recolza a 107.	Se li recolza
	S'entrega a	Se li entrega